

PÅSKENS GUDSTJÄNSTER

GETSEMANEVIGILIA

Skärtorsdagens liturgiska skeende är på sätt och vis det rikaste under hela denna vecka. Det är inte bara eukaristin och fottvagningen som hör till denna dag, utan även Jesu stora avskedstal, vandringen med lärjungarna genom Kidrondalen till Getsemane och ångestvakan innan Jesus häktas. I vårt påskfirande tar läsningen av Jesu avskedstal vid i en annan sal, varefter samtliga återvänder till kapellet för Getsemanevakan. Den sena kvällens vigilia avslutas med altarets avklädande. Ljusen släcks och bärs ut tillsammans med altardukar, krucifix och blommor. Under tiden upprepas Jesu ord på en enkel melodi från Taizé: Stanna här och vaka med mig, vaka och bed. I den nedsläckta kyrkan kan den som vill dröja kvar i vaka och bön inför det nakna altaret, bilden av den utblottade Kristus, vårt enda altare.

Getsemanevigilia

Vigilian inleds i stillhet i kapellet som endast har svag belysning.

ingång

L Gud, kom till min räddning.

F Herre, skynda till min hjälp.

L Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande

F nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

hymn

När över Kidrons bäck du går – Sv Ps 451

altarets avklädande

*Medan altarljusen släcks och altaret dukas av växelsjungs från
Psaltaren enligt samma ordning som under tidebönerna.*

psalm 22:2–26

Antifon Mark 15:34

Vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst:

”Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?”

Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? *

Jag ropar förtvivlat, men du är långt borta.

Min Gud, jag ropar om dagen, men du svarar inte, *

jag ropar om natten men finner ingen röst.

Dock är du den Hélige, *
till din tron stiger Israels lóvsång.
På dig förtröstade våra fäder, *
de litade på dig, och du kom dem till hjälp.
De ropade till dig och blev räddade, *
de litade på dig, och du svek dem aldrig.
Men jag är en mask, inte en människa, *
hånad och föraktad av envár.
Alla som ser mig gör nárr av mig, *
de hånler och skakar på h́uvudet:
"Han har överlämnat sig åt Hérren, †
nu får Herren gripa in och radda honom *
– han är ju álskad av Hérren."
Du hjälpte mig ut ur min moders lív, *
du lät mig vila trygg vid min moders bröst.
Från min födelsestund är mitt lív i din hánd, *
alltsedan jag blev till har du varit min Gúd.
Dröj inte långt borta, jag är i nöd, *
och ingen finns som hjälper mig.

Antifon

Vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst:
"Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?"

Tjurar skockar sig rúnt mig, *
jag är kringränd av bestar från Báshan.
De spärrar upp sina gáp *
som rovlystna, rytande léjon.
Jag rinner bort likt vatten som slås út, *
benen lossnar i min krópp,
mitt hjärta är som váx, *
det smälter i mitt bröst.

Min mun är torr som en lérskärva, †
tungan kl_ibbar vid g_ómmen. *
Du lägger mig i gr_ävens m_úll.
Hundar s_ámlas r_unt mig, *
jag omringas av en h_ord av v_áldsmän.
Händer och f_ötter är g_énomborrade, *
jag kan räkna varje b_en i min kr_ópp.
De står där och st_írrar på mig, †
de delar mina pl_agg em_éllan sig, *
de kastar l_ött om mina kl_äder.
Men du, Herre, dröj i_nte långt b_órta, *
du min styrka, sky_nda till min hj_älp!
Rädda mig u_ndan sv_är_det, *
mitt liv ur h_undarnas v_áld!
Rädda mig ur l_ejonets g_áp, *
mitt arma liv undan v_ildoxens h_órn!
Då skall jag sjunga ditt l_öv för mina br_öder, *
i t_empelskaran skall jag pr_isa dig.

Antifon

Vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst:
"Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?"

Ni som fruktar Herren, pr_isa honom, †
ära honom, J_akobs ä_tt, *
bäva för honom, I_sraels f_ólk!
Ty han föraktade i_nte den sv_áge *
och vände i_nte ryggen åt hans n_öd,
han dolde i_nte sitt ä_nsikte *
utan h_örde hans r_öp om hj_älp.
Du är k_ällan till min l_övsång *
i den st_ora t_empelskaran.

Inför dem som fruktar Hérren *
får jag frambära de offer jag lövat.

Antifon

Vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst: "Min Gud,
min Gud, varför har du övergivit mig?"

getsemanevangeliet Matt 26:30–56

*Evangeliet läses utan inledning eller acklamation från en plats
längst ned i kapellet. Upphåll görs vid några tillfällen i
läsningen då Taizésånger sjungs.*

avslutande bön

P O du Guds Son, som gett ditt liv till lösen för oss
– må ditt lidande vara vår frälsning, dina sår vår läkedom,
ditt kors vår återlösning.

avslutande sång *Stanna här och vaka med mig – Taizé*

*Sången sjungs stilla i ca 10 minuter. När den tystnar kan den
som önskar dröja kvar i kapellet för fortsatt vaka och bön.
De som lämnar gör det under tystnad.*

appendix

Herrens bön

fader vår, 1917 års översättning

Fader Vår, som är i himmelen.
Helgat varde ditt namn.
Tillkomme ditt rike.
Ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden.
Vårt dagliga bröd giv oss idag,
och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss
skyldiga äro,
och inled oss icke i frestelse
utan fräls oss ifrån ondo.
Ty riket är ditt och makten och härligheten i evighet.
Amen.

vår fader, ekumenisk översättning

Vår fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske på jorden, så som i himlen.
Ge oss idag det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som
står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet.
Amen.